

Veiligheidsplan

Stichting Christelijk
Onderwijs Twenterand eo

Bijlage 7: Anti-pestprotocol

Stichting Christelijk
Onderwijs Twenterand eo

Inleiding

Pesten wordt omschreven als langdurig lichamelijke en/of psychisch geweld van één persoon of groep tegen een enkeling die niet in staat is om zich te verweren. Het gaat niet om een incident, iets wat bij plagen meestal wel het geval is. Er is geen sprake van gelijkwaardigheid. Pesten is een ongelijke machtsstrijd. Er is altijd dezelfde winnaar en verliezer. De piek van het pesten ligt tussen 10 en 14 jaar, maar ook in lagere en hogere groepen wordt er gepest.

Soorten pesterijen zijn:

- Verbale pesterijen:
Opmerkingen maken over iemand, schelden over uiterlijk, naam, familie of gewoonte. Ook valt hier onder het uiten van bedreigingen.
- Fysiek geweld:
Slaan, schoppen, knijpen e.d. Iemand buiten school opwachten.
- Indirecte pesterijen:
Het buitensluiten van iemand of over roddelen. Iemand voortdurend ergens de schuld van geven. Iemands spullen afpakken.

Oorzaken van pesten of gepest worden kunnen zijn:

- Een problematische thuissituatie
- Voortdurend gevoel van anonimiteit (buitengesloten voelen)
- Sociaal emotionele problemen
- Voortdurend in een niet-passende rol worden gedrukt
- Voortdurend met elkaar de competitie aan gaan
- Een voortdurende strijd om macht in de klas of in de buurt

Vanuit de wet

1. Veiligheidsbeleid

Scholen krijgen als gevolg van de wetwijziging verplicht een papieren veiligheidsbeleid om te zetten in praktijk. De verplichting bestaat uit het ontwikkelen van een set samenhangende maatregelen, gericht op preventie en het afhandelen van incidenten. Dit beleid dient gevormd te worden met alle betrokkenen van de school en verankerd te worden in de dagelijkse praktijk. In het kader van pesten wordt scholen geadviseerd een anti-pestmethode te kiezen in de geest van de sociaal pedagogische visie die past bij de school.

2. Monitoring

De wet schrijft voor dat scholen jaarlijks de veiligheidsbeleving van leerlingen moeten monitoren met een instrument dat een actueel en representatief beeld geeft van de veiligheid van de leerlingen. U bent vrij in de keuze van het instrument. Het instrument moet wel valide, betrouwbaar zijn en voldoen aan de wettelijke eisen. De monitoring moet drie soorten vragen bevatten:

4. Vragen naar het vóórkomen van incidenten op school
5. Vragen over de veiligheidsbeleving van leerlingen
6. Vragen over het welbevinden van leerlingen

3. Aanspreekpunt pesten

Voor ouders en leerlingen is het van belang om een laagdrempelig aanspreekpunt te hebben op school wanneer zij te maken krijgen met pesten. De wet schrijft voor dat er op iedere school een persoon is die fungeert als vast aanspreekpunt. Daarnaast moet er ook iemand zijn binnen de school die het beleid tegen pesten coördineert. Het gaat om hierbij nadrukkelijk om het beleggen van taken en niet het creëren van een nieuwe functie. In de memorie van toelichting bij de wet wordt de interne vertrouwenspersoon als voorbeeld genoemd.

Doel

Elk kind is een uniek schepsel van God. Daarom proberen wij op onze school aan ieder kind naar vermogen ontwikkelings- en ontplooiingsmogelijkheden te bieden.
Door dit pestprotocol maken we de regels en afspraken duidelijk en kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar hierop aanspreken.
Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

Voorwaarden

Pesten komt helaas op iedere school voor, ook bij ons. Het is een probleem dat wij onder ogen zien en op onze school serieus aan willen pakken. Daar zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden:

1. Pesten moet als probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep), leerkrachten en de ouders/ verzorgers (hierna genoemd: ouders)
2. De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, bespreken we dit onderwerp regelmatig met de kinderen, aan de hand van onze gedragsregels voor de kinderen.
3. Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders), dat signaleren en duidelijk stelling nemen, met behulp van dit protocol.
4. Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt, beschikt de school over een directe aanpak.
5. Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert voor een van de betrokken partijen, dan is de inschakeling van een andere persoon nodig. Die kan het probleem onderzoeken, deskundigen raadplegen en het bevoegd gezag adviseren.

Preventie pestgedrag

Op onze school is de leerkracht het eerste aanspreekpunt. Verder is er op school een aanspreekpunt pesten en anti-pest coördinator aangesteld:

En in derde instantie is er een vertrouwenspersoon voor. Dit is

Hiernaast maken we gebruik van de (anti- pest)methode Ook in de bijbelverhalen laten we zien hoe je als kind van God met elkaar omgaat.

Onderwerpen als veiligheid, omgaan met elkaar, rollen in een groep, aanpak van ruzies etc. komen aan de orde.

Jaarlijks wordt als school getoetst hoe het staat met de veiligheidsbeleving van de kinderen op school. Dit gebeurt door middel van ...

Toevoeging:

Kinderen mogen in hun eigen groep een aanvulling geven op deze vastgestelde schoolregels, in overleg met de leerkracht. Die aanvulling wordt opgesteld, door en met de groep, dit zijn de zogenaamde groepsregels. Zowel de gedragsregels voor de kinderen als groepsregels zijn zichtbaar in de klas opgehangen.

Het voorbeeld van de leerkrachten (en thuis de ouders) is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar uitgesproken. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en de leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten horen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen. Ook voor leerkrachten hebben we gedragsregels opgesteld.

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders naar school komen om eigenhandig een probleem voor hun kind op te komen lossen. Bij problemen van pesten zullen de directie en de leerkrachten hun verantwoordelijkheid (moeten) nemen en indien nodig overleg voeren met de ouders. De inbreng van de ouders blijft bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie, tot het geven van suggesties en tot het ondersteunen van de aanpak van de school.

